

Que sàpiga mirar com tu em mires!

“El qui afirma que està en la llum, però odia el seu germà, encara està en la foscor. El qui estima el seu germà, està en la llum, i res no el fa ensopegar. El qui odia el seu germà, està en la foscor i camina en la foscor, i no sap on va, perquè la foscor li ha encegat els ulls”.

(1a Joan 2,3-11)

Quan mirem el nostre entorn , què hi veiem? El que creiem que hi ha, o el que realment hi ha? Caminant pel carrer o bé quan estem treballant o senzillament descansant, moltes vegades ens passa que només veiem allò que volem, la resta no ens interessa, no la mirem.

No t'ha passat mai que tot d'una descobreixes alguna cosa que sempre ha estat allí i que mai no hi havies fixat la teva atenció?

Quantes persones hauràs deixat de mirar, per davant de quants companys hauràs passat i no els hauràs ni vist ni saludat?

Tot allò que tu no veus, tot allò que tu no mires perd l'oportunitat d'acompanyar-te, d'ajudar-te. Tu perds l'oportunitat de sentir, de compartir, de gaudir...

Mirem a fons i deixem que la vida ressoni dins nostre. No siguem cecs a allò que Déu ens ofereix.

Jesús, tu vas viure amb els ulls ben oberts a tot allò que t'envoltava. Ajuda'm a saber mirar i a saber veure amb intensitat, amb il·lusió, amb sentiment.

Pregària284

Voler veure, saber mirar

“Jesús se'l mirà i el va estimar”

(Marc 10, 21)

7 d'octubre de 2009